

Закон України "Про міський електричний транспорт"

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про міський електричний транспорт

Із змінами і доповненнями, внесеними
Законами України
від 23 грудня 2010 року N 2856-VI,
від 17 березня 2011 року N 3158-VI,
від 20 листопада 2012 року N 5502-VI

(У тексті Закону слова "центральний орган виконавчої влади у галузі транспорту" в усіх відмінках замінено словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту" у відповідному відмінку згідно із Законом України від 20 листопада 2012 року N 5502-VI)

Цей Закон визначає правові, організаційні та соціально-економічні засади функціонування міського електричного транспорту загального користування на ринку транспортних послуг і спрямований на створення сприятливих умов для його розвитку, задоволення потреб громадян у доступних, якісних і безпечних перевезеннях.

Розділ I.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються у такому значенні:

діяльність у сфері міського електричного транспорту - здійснення комплексу робіт і заходів, пов'язаних з підготовкою, організацією та наданням транспортних послуг;

замовники транспортних послуг (замовники) - місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування та/або уповноважені ними юридичні особи, які замовляють транспортні послуги;

маршрут (лінія) - напрямок руху трамвая, тролейбуса (поїзда метрополітену, швидкісного трамвая) за встановленим розкладом між визначеними та відповідно обладнаними пунктами на зупинках;

міський електричний транспорт - складова частина єдиної транспортної системи, призначена для перевезення громадян трамваями, тролейбусами, поїздами метрополітену на маршрутах (лініях) відповідно до вимог життєзабезпечення населених пунктів;

об'єкти міського електричного транспорту - рухомий склад, контактні мережі, тягові підстанції, колії трамвайні та метрополітену, а також споруди, призначені для забезпечення надання транспортних послуг;

пасажир - фізична особа, яка користується транспортним засобом, перебуваючи в ньому, але не причетна до керування ним;

одиниця транспортної роботи - пробіг однієї одиниці рухомого складу міського електричного транспорту з пасажирями на відстань в один кілометр (вагоно-кілометр або тролейбусо-кілометр);

перевізник - юридична особа, яка в установленому законодавством порядку надає транспортні послуги, здійснюючи експлуатацію та утримання об'єктів міського електричного транспорту;

рухомий склад - трамвайні вагони, тролейбуси, вагони метрополітену;

тариф - вартісна величина плати за разовий проїзд одного пасажирів або перевезення одного місця багажу міським електричним транспортом у межах установленої відстані (зони) або строку;

транспортні послуги - перевезення пасажирів та їх багажу міським електричним транспортом, а також надання інших послуг, пов'язаних з таким перевезенням.

Стаття 2. Сфера дії Закону

1. Цей Закон регулює відносини, пов'язані з діяльністю у сфері міського електричного транспорту загального користування, в яких беруть участь замовники транспортних послуг, перевізники та пасажирів.

Стаття 3. Законодавство про міський електричний транспорт

1. Законодавство про міський електричний транспорт складається з цього Закону, законів України "Про транспорт", "Про дорожній рух" та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у цій сфері.

Розділ II.

ПЕРЕВЕЗЕННЯ МІСЬКИМ ЕЛЕКТРИЧНИМ ТРАНСПОРТОМ

Стаття 4. Порядок надання транспортних послуг

1. Транспортні послуги надаються з дотриманням таких вимог: постійності (надійності) перевезень на маршрутах (лініях), що передбачає запобігання незапланованим перервам руху та відновлення перевезень у разі їх виникнення; врахування пасажиропотоків під час визначення кількості рухомого складу, що працює на маршрутах (лініях), та складання розкладу руху на відповідний час доби; встановлення швидкості руху на маршрутах (лініях) з урахуванням технічних та експлуатаційних характеристик рухомого складу, а також вимог безпеки руху; відповідності технічного стану рухомого складу, що працює на маршрутах (лініях), визначеним законодавством нормативам; безпечності перевезень.

2. Транспортні послуги надаються на договірних засадах між перевізником та замовником з урахуванням: норм забезпечення обслуговування міським електричним транспортом; показників якості транспортних послуг.

3. Оплата транспортних послуг проводиться безпосередньо пасажирів та замовником. Право на користування транспортними послугами надає придбаний разовий квиток, закомпостований абонементний талон, проїзний квиток тривалого користування, картка або посвідчення, що дає право на пільговий проїзд згідно із законодавством.

4. Фінансування перевезення пільгової категорії громадян здійснюється згідно із законодавством.

5. Перевізник не вправі відмовлятися від пільгових перевезень, крім випадків, передбачених законами.

6. Пільговий проїзд у міському електричному транспорті не дає права на безоплатне перевезення багажу.

7. Правила надання послуг міським електричним транспортом затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Маршрути (лінії) перевезень

1. Основною формою транспортного обслуговування населення є перевезення трамваями і тролейбусами за маршрутами, а метрополітемом, швидкісним трамваєм - за лініями відповідно до затверджених в установленому порядку транспортних схем міст (регіонів).

2. За видами транспортного сполучення маршрути (лінії) поділяються на міські, приміські (позаміські) та міжміські.
3. Затвердження маршрутів (ліній) здійснюється замовником на підставі генерального плану населеного пункту та схеми планування відповідного регіону з урахуванням попиту на міські, приміські (позаміські) та міжміські пасажирські перевезення.
4. Маршрути (лінії) обладнуються диспетчерськими станціями, засобами управління рухом, павільйонами (станціями) для пасажирів, а також необхідним санітарно-гігієнічним облаштуванням.
5. Розклад руху на встановлених маршрутах (лініях) затверджується перевізником за погодженням із замовником транспортних послуг.
6. Перелік маршрутів (ліній) та зміни до них доводяться до відома населення через місцеві засоби масової інформації.
7. На напрямках із значними пасажиропотоками, а також на курортах, у зонах відпочинку, щільної житлової забудови та підвищеного рівня забруднення довкілля перевага надається створенню маршрутів (ліній) міського електричного транспорту.

Стаття 6. Права та обов'язки пасажирів

1. Права та обов'язки пасажирів, порядок проїзду і його оплати визначаються Правилами користування міським електричним транспортом, які затверджуються центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту і які повинні гарантувати пасажирам право на одержання:

(абзац перший частини першої статті 6 із змінами,
внесеними згідно із Законом України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

якісних і безпечних транспортних послуг відповідно до цього Закону;
своєчасної та достовірної інформації стосовно транспортних послуг;
компенсації згідно із законодавством заподіяної під час користування міським електричним транспортом шкоди.

Розділ III.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ МІСЬКОГО ЕЛЕКТРИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Стаття 7. Принципи та шляхи реалізації державної політики у сфері міського електричного транспорту

1. Державна політика у сфері міського електричного транспорту проводиться на засадах: доступності транспортних послуг для усіх верств населення; пріоритетності розвитку міського електричного транспорту у містах з підвищеним рівнем забруднення довкілля та курортних регіонах; створення сприятливих умов для виробництва вітчизняного рухомого складу та його удосконалення; беззбиткової роботи перевізників.
2. Реалізація державної політики у сфері міського електричного транспорту здійснюється шляхом:
формування нормативно-правової бази його функціонування;
здійснення державного контролю за його технічним станом та забезпеченням безпеки руху;
сприяння реалізації інвестиційних та інноваційних проектів у цій сфері;

підтримки вітчизняних виробників рухомого складу та обладнання;
забезпечення захисту прав споживачів транспортних послуг.

Стаття 8. Державне регулювання діяльності у сфері міського електричного транспорту та його розвитку

1. Загальне регулювання діяльності у сфері міського електричного транспорту та його розвитку здійснює Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації у межах своїх повноважень.
2. Забезпечення реалізації державної політики у сфері міського електричного транспорту здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

(частина друга статті 8 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

3. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування забезпечують реалізацію державної політики у сфері міського електричного транспорту, а також розробляють регіональні та місцеві програми його розвитку і забезпечують їх виконання, встановлюють тарифи на проїзд, організовують перевезення пасажирів та здійснюють контроль за ним, встановлюють порядок справляння плати за проїзд, інформують населення про зміни, що стосуються надання транспортних послуг, забезпечують координацію роботи, пов'язаної з функціонуванням міського електричного транспорту та інших видів міського транспорту, створюють належні дорожні умови для здійснення перевезень, реалізують заходи з розвитку, вдосконалення та облаштування маршрутної мережі, виконують інші функції щодо створення безпечних умов діяльності у сфері міського електричного транспорту згідно із законодавством.

Стаття 9. Функції уповноважених центральних органів виконавчої влади у сфері міського електричного транспорту

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, здійснює:

(абзац перший частини першої статті 9 у редакції
Закону України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

підготовку пропозицій і реалізацію державної науково-технічної та економічної політики у сфері міського електричного транспорту;
абзац третій частини першої статті 9 виключено

(згідно із Законом України
від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

абзац четвертий частини першої статті 9 виключено

(згідно із Законом України
від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

абзац п'ятий частини першої статті 9 виключено

(згідно із Законом України
від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

організацію у межах своїх повноважень робіт із стандартизації, метрології та підтвердження відповідності у сфері міського електричного транспорту і забезпечення їх виконання;
затвердження порядку формування тарифів на проїзд;

(абзац сьомий частини першої статті 9 із змінами,
внесеними згідно із Законом України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

нормативно-методичне забезпечення експлуатації об'єктів міського електричного транспорту, визначення пріоритетних напрямів науково-технічних досліджень у сфері міського електричного транспорту, впровадження новітніх технологій, виконання функцій державного замовника відповідних науково-технічних робіт.
абзац дев'ятий частини першої статті 9 виключено

(згідно із Законом України
від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

абзац десятий частини першої статті 9 виключено

(згідно із Законом України
від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, здійснює:
контроль за додержанням вимог законодавства, норм і стандартів на міському електричному транспорті та підготовку пропозицій щодо їх удосконалення;
розроблення державних програм з питань безпеки на міському електричному транспорті та забезпечення їх виконання;
державний контроль за технічним станом об'єктів міського електричного транспорту та забезпечення безпеки його руху;
ведення обліку та аналіз причин виникнення катастроф, аварій, дорожньо-транспортних пригод на міському електричному транспорті;
розроблення заходів щодо запобігання виникненню катастроф, аварій, дорожньо-транспортних пригод на міському електричному транспорті та контроль за їх виконанням;
ведення обліку пожеж на міському електричному транспорті;
підготовку пропозицій щодо призначення органів з оцінки відповідності на проведення робіт з підтвердження відповідності у сфері міського електричного транспорту, участь у розробленні проектів технічних регламентів та інших нормативно-правових актів з питань технічного регулювання у цій сфері, організацію підготовки та підвищення кваліфікації фахівців з підтвердження відповідності;
інші повноваження, визначені законами та покладені на нього Президентом України.

(статтю 9 доповнено частиною другою
згідно із Законом України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

Стаття 10. Державний нагляд і контроль у сфері міського електричного транспорту

1. Основним завданням державного контролю у сфері міського електричного транспорту є забезпечення надання безпечних транспортних послуг та додержання перевізниками законодавства про міський електричний транспорт.

2. Державний контроль за технічним станом об'єктів міського електричного транспорту (крім метрополітену) здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, а також інші органи контролю згідно із законодавством.

(абзац перший частини другої статті 10 із змінами,
внесеними згідно із Законом України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті:

(абзац другий частини другої статті 10
у редакції Закону України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

контролює додержання перевізниками вимог законодавства про дорожній рух та міський електричний транспорт;

проводить реєстрацію та облік трамвайних вагонів і тролейбусів;

здійснює контроль за технічним станом об'єктів міського електричного транспорту та забезпеченням безпеки руху трамвайних вагонів і тролейбусів;

бере участь у проведенні технічної експертизи нових зразків трамвайних вагонів і тролейбусів, обладнання та устаткування міського електричного транспорту, а також вузлів і агрегатів, які безпосередньо впливають на безпеку руху;

виконує інші функції, визначені Кабінетом Міністрів України.

Посадові особи та уповноважені працівники центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, мають право:

(абзац восьмий частини другої статті 10 із змінами,
внесеними згідно із Законом України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

проводити в установленому порядку перевірку умов утримання та експлуатації рухомого складу, обладнання та устаткування міського електричного транспорту;

безперешкодно відвідувати об'єкти міського електричного транспорту з метою перевірки додержання вимог нормативно-правових актів про міський електричний транспорт, ознайомлюватися з документами, що стосуються технічного стану об'єктів, одержувати від перевізника інформацію, необхідну для виконання своїх завдань;

забороняти використання об'єктів міського електричного транспорту у разі їх невідповідності вимогам нормативно-правових актів про міський електричний транспорт.

Посадові особи та уповноважені працівники центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань безпеки на наземному транспорті, мають також інші права, встановлені законодавством.

(абзац дванадцятий частини другої статті 10 із змінами,
внесеними згідно із Законом України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

3. Державний контроль за технічним станом метрополітену здійснюється згідно із законодавством.

4. Під час перевірки додержання вимог законодавства про міський електричний транспорт

перевізник зобов'язаний надавати всі необхідні документи та створювати належні умови для її проведення.

Розділ IV.

ВІДНОСИНИ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ІНШИХ ЗАМОВНИКІВ З ПЕРЕВІЗНИКАМИ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ НАДАННЯ ТРАНСПОРТНИХ ПОСЛУГ

Стаття 11. Договір про організацію надання транспортних послуг

1. Відносини замовників з перевізниками регулюються згідно із законодавством, а також договором про організацію надання транспортних послуг.

2. У договорі про організацію надання транспортних послуг визначаються обсяги і якість транспортних послуг за маршрутами (лініями) згідно з розкладом руху, вартість перевезення пасажирів, обов'язки та права сторін, порядок та строки проведення розрахунків, інші умови надання транспортних послуг.

Типовий договір про організацію надання транспортних послуг затверджується Кабінетом Міністрів України.

(частину другу статті 11 доповнено абзацом другим згідно із Законом України від 17.03.2011 р. N 3158-VI)

3. Підставою для укладення договору про організацію надання транспортних послуг є замовлення на пасажирські перевезення міським електричним транспортом, у якому повинні враховуватися державні соціальні нормативи на транспортні послуги, а також спроможність перевізника забезпечити їх необхідний обсяг.

4. Договір про організацію надання транспортних послуг укладається на основі типового договору не пізніше ніж за квартал до початку його дії на строк не менше року.

(частина четверта статті 11 у редакції Закону України від 17.03.2011 р. N 3158-VI)

Стаття 12. Обов'язки та права замовника транспортних послуг

1. Замовник транспортних послуг зобов'язаний:

представляти і захищати інтереси споживачів таких послуг;

визначати обсяги транспортної роботи, маршрути та показники регулярності руху,

встановлювати тарифи на проїзд та порядок справляння плати;

укладати договір з перевізником про організацію надання транспортних послуг та контролювати його виконання;

забезпечувати координацію роботи об'єктів міського електричного транспорту та інших видів транспорту;

створювати необхідні умови для забезпечення перевезень (відповідний стан доріг, облаштування пунктів на зупинках тощо);

здійснювати повну та своєчасну оплату фактично виконаних перевізником обсягів транспортних послуг згідно з договором про організацію їх надання; виконувати інші вимоги, встановлені законодавством.

2. Замовник має право:

контролювати якість надання транспортних послуг та дотримання графіків руху на маршрутах (лініях);

проводити обстеження пасажиропотоків на маршрутах (лініях);

вносити пропозиції щодо змін умов договору про організацію надання транспортних

послуг.

3. За невиконання обов'язків, передбачених договором про організацію надання транспортних послуг, замовник несе відповідальність згідно із законом та договором.

Стаття 13. Обов'язки та права перевізника

1. Перевізник зобов'язаний:

забезпечувати належний рівень транспортного обслуговування пасажирів та їх безпеки, якість надання транспортних послуг;

утримувати рухомий склад та інші об'єкти міського електричного транспорту у належному стані, створювати умови для проведення їх державного технічного огляду; забезпечувати необхідний рівень професійної кваліфікації працівників та додержання ними вимог законодавства;

здійснювати справляння плати за проїзд;

інформувати пасажирів про організацію транспортного обслуговування та правила користування міським електричним транспортом;

створювати належні умови праці та відпочинку персоналу, забезпечувати контроль за роботою і станом здоров'я водіїв;

виконувати умови договору про організацію надання транспортних послуг, інші вимоги, встановлені законодавством;

надавати замовникові інформацію про результати роботи рухомого складу.

2. Перевізник має право:

вносити пропозиції щодо створення нових та внесення змін до існуючих маршрутів (ліній), а також уточнення обсягів транспортної роботи і розкладу руху;

проводити контроль за додержанням пасажирями Правил користування міським електричним транспортом, у тому числі щодо оплати проїзду та наявності документів, які дають право на пільговий проїзд;

зупиняти пасажирські перевезення на маршрутах (лініях) або тимчасово змінювати розклад руху у разі виникнення загрози його безпеці, змін у пасажирських потоках, а також з інших причин, не залежних від перевізника, і негайно інформувати про це замовника;

вимагати відшкодування втрат за тимчасове закриття або перешкоджання рухові, крім випадків, передбачених статтею 19 цього Закону.

3. Перевізник несе відповідальність за:

виконання зобов'язань щодо перевезення пасажирів згідно із законодавством та договором про організацію надання транспортних послуг;

відшкодування збитків, заподіяних здоров'ю і майну пасажирів, а також довкіллю, згідно із законодавством;

надання інформації про фактичні обсяги транспортних послуг.

Стаття 14. Тарифна політика та оплата транспортних послуг

1. Тарифна політика у сфері міського електричного транспорту ґрунтується на принципах забезпечення доступності транспортних послуг та створення умов для здійснення сталих і безпечних пасажироперевезень.

2. Установлення тарифів на проїзд у транспорті здійснюється з урахуванням необхідності забезпечення беззбиткової роботи перевізників та забезпечення захисту малозабезпечених громадян. У разі встановлення рівня тарифу, який не покриває витрат, пов'язаних з перевезенням пасажирів, втрати перевізника компенсуються уповноваженим органом, яким затверджуються тарифи, за рахунок коштів відповідних бюджетів.

3. Оплата замовником обсягів надання транспортних послуг здійснюється відповідно до Правил надання послуг міським електричним транспортом.

4. Розрахунки тарифів на проїзд здійснюються відповідно до Порядку формування тарифів на послуги міського електричного транспорту, який затверджується центральним органом виконавчої влади в галузі транспорту.

(частина четверта статті 14 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

Розділ V.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРЕВІЗНИКІВ

Стаття 15. Склад міського електричного транспорту

1. До складу міського електричного транспорту входять підприємства, що надають транспортні послуги, об'єкти міського електричного транспорту, системи електропостачання та зв'язку, будівлі та службові приміщення.
2. Вимоги до технічного стану, обслуговування, ремонту об'єктів міського електричного транспорту та їх охорони встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

(частина друга статті 15 у редакції
Закону України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

3. Частину третю статті 15 виключено

(згідно із Законом України
від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

Стаття 16. Землі міського електричного транспорту

1. Надання перевізникові земель у користування здійснюється відповідно до Земельного кодексу України, Податкового кодексу України, Закону України "Про транспорт" та інших нормативно-правових актів.

(частина перша статті 16 у редакції
Закону України від 23.12.2010 р. N 2856-VI)

Стаття 17. Утримання та оновлення рухомого складу та інших об'єктів міського електричного транспорту

1. Технічний і санітарний стан рухомого складу, який працює на маршрутах (лініях), та інших об'єктів міського електричного транспорту повинен відповідати вимогам Правил дорожнього руху, Правил експлуатації трамвая та тролейбуса, Правил технічної експлуатації метрополітену, а також нормам та стандартам у цій сфері.
2. Правила експлуатації трамвая і тролейбуса, Правила технічної експлуатації метрополітену затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

(частина друга статті 17 у редакції
Закону України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

3. Оновлення рухомого складу, а також інших об'єктів міського електричного транспорту проводиться за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів та інших джерел.

4. Фінансування оновлення рухомого складу з державного бюджету здійснюється за умови виділення відповідних коштів з місцевих бюджетів.

Стаття 18. Електрозабезпечення міського електричного транспорту

1. Протягом трьох років після набрання чинності цим Законом для міського електричного транспорту застосовуються тарифи на електричну енергію, встановлені для населення.
2. Забороняється відключення об'єктів міського електричного транспорту від електропостачання під час пасажирських перевезень, за винятком усунення наслідків аварій у системах електропостачання.

Стаття 19. Трудові відносини та соціальний захист працівників перевізника

1. Трудові відносини працівників перевізника регулюються законодавством про працю та правилами внутрішнього трудового розпорядку.
2. Положення про робочий час та час відпочинку водіїв затверджує центральний орган виконавчої влади в галузі транспорту.

(частина друга статті 19 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

3. Керівник перевізника приймається на роботу за контрактом. Прийняття і звільнення керівника із займаної посади узгоджується з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, у межах їх повноважень.

(частина третя статті 19 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

4. Колективні трудові спори за участю працівників перевізника розв'язуються згідно із законодавством.
5. Працівники перевізника мають право на безоплатний проїзд відповідно трамваєм, тролейбусом, метрополітеном. Витрати перевізника, пов'язані з безоплатним проїздом зазначених осіб, не включаються до складу їх валових витрат і не підлягають відшкодуванню з бюджету.
6. Частина шосту статті 19 виключено

(згідно із Законом України
від 20.11.2012 р. N 5502-VI)

7. Соціальний захист та пенсійне забезпечення працівників перевізника здійснюються згідно із законодавством.

Стаття 20. Припинення або обмеження надання транспортних послуг. Організація роботи у надзвичайних умовах

1. Тимчасове припинення або обмеження надання транспортних послуг може застосовуватися у випадках, передбачених Правилами дорожнього руху, Правилами експлуатації трамвая та тролейбуса і Правилами технічної експлуатації метрополітену.
2. В умовах надзвичайного чи воєнного стану надання транспортних послуг може

обмежуватися або припинятися, а мережа міського електричного транспорту скорочуватися.

3. У разі настання надзвичайних ситуацій, стихійного лиха (повінь, пожежа, замети тощо), аварій та катастроф, які призвели до порушення роботи міського електричного транспорту, перевізники вживають невідкладних заходів для ліквідації їх наслідків.

4. Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень подають перевізникам допомогу в ліквідації наслідків стихійного лиха, аварій та катастроф, у відновленні роботи міського електричного транспорту.

Розділ VI.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінетові Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ

29 червня 2004 року

N 1914-IV